

עת"א 55790/01/18 - יניב זגורי נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 55790-01-18 זגורי(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני
בפני כבוד השופטת מיכל ברנט
העותר יניב זגורי (עציר)
נגד
המשיבים
1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים
2. מדינת ישראל

החלטה

כללי

- העותר עצור פלילי עד החלטה אחרת בגין עבירות רצח, קשר לביצוע פשע (רצח), ניסיון לרצח, והדחה בחקירה של עדי מדינה. העותר מסווג עצור כנופייתי רמה א', ושוהה בהפרדת יחיד החל מיום 15.12.17.
- ביום 24.1.18 הוגשה עתירת האסיר לבית המשפט המחוזי בבאר שבע. באותה העת שהה העותר בכלא רמון. במסגרת העתירה הלין העותר על החלטת המשיבה להחזיקו בתנאי הפרדת יחיד, ועל מגבלות נוספות שהוטלו עליו ובהן פיקוח טלפוני (התרת שיחות מפוקחות לעורכי דינו בלבד) ומניעת ביקורים.
- לאחר שהועבר העותר לב/ס רימונים המצוי במחוז המרכז, הועברה העתירה לבית משפט זה.
- בסמוך לאחר העברתו ביקש העותר להוסיף לעתירתו טענות אודות תנאי החזקתו בתא קטן מידות אשר הוסב מצינוק לתא הפרדה, ובו תא שירותים שאינו מכוסה וגלוי כל העת, דבר המהווה בעיה אף מבחינה הלכתית.

טענות הצדדים

- לטענת העותר, החזקתו בתנאי הפרדת יחיד אינה מידתית, ומהווה ענישה. כמו כן נטען כי תאו של העותר קטן ואינו עומד בתנאים שנקבעו בבג"צ 1892/14.

מרגע מעצרו הופרד העותר מאשתו ומשלוש בנותיו (גילן של הבנות הוא 18-19 שנים), ונמנעה ממנו מניעה מוחלטת של ביקורים ובפרט ביקורי בני משפחתו מדרגה ראשונה אשר גורמים לפגיעה קשה בעותר ובמשפחתו. נטען כי ניתן להתיר

לעותר קיום ביקורים סגורים, באמצעות טלפונים הנמצאים בהאזנה, ובנוכחות סוהר, ובכך להפחית את מידת הנזק שנגרם לו. זאת, במיוחד בשים לב לכך שאין לבני משפחתו כל קשר לאישומים נגדו.

אשר להטלת הגבלה על שיחות הטלפון של העותר, הגבלה זו מונעת מהעותר האפשרות לקיום שיחות מזדמנות ולקיום קשר עם העולם החיצון, ללא הצדקה, בפרט כאשר באפשרות המשיבה להאזין לשיחותיו.

כתימוכין לטענותיו הפנה ב"כ העותר לעת"א 2797-02-18 בעניינו של אסי אבוטבול; רע"ב 50/12 שב"ס נ' בר מוחא; עת"א 5973-10-17 בעניין עזרן; ולעת"א 52553-01-11 בעניין מולנר;

במעמד הדיון חזר העותר וביקש לאפשר לו לראות את ילדיו, ובתו ביקשה אף היא לקבל את הזכות לבקר את אביה ודברה על הסבל והקושי שנגרם לה.

6. לטענת ב"כ המשיבה, העותר שווה בהפרדת יחיד על פי החלטה מנהלית של סממ"ז מחוז המרכז, בהתאם לפקנ"צ 04.03.00 "**החזקת אסירים בהפרדה**", וזאת מהטעמים של שמירה על שלומו ובטחונו של העותר; שמירה על שלומם וביטחונם של אחרים מפניו; ושמירה על הביטחון הסדר והמשמעת בבית הסוהר.

הבסיס המצדיק החלטה זו מנומק בעמדת גורמי המודיעין והמשטרה, ובהם שיוכו של העותר לארגון פשיעה לו סכסוכים ממושכים עם קבוצות פשיעה אחרות; מעמדו הדומיננטי של העותר בארגון; מסוכנותו הגבוהה של העותר, אשר אינו בוחל בנקיטת אלימות, מפעיל אחרים מתוך הכלא ועוקף את המגבלות המוטלות עליו באמצעות הפעלת אחרים הסרים למרותו, לשם קידומן של כוונות פגיעה באחר. עוד צוין כי העותר ממשיך בעיסוקיו הפליליים מתוך הכלא וכי ממשיך להצטבר מידע רב ועדכני אודותיו.

טעמים אלה אף עומדים בבסיס ההחלטות להגביל את צעדיו של העותר בדרך של מניעת שיחות טלפון וביקורים, וזאת מחשש לפגיעה בשלום הציבור.

שימועים והחלטות בעניין הארכת ההפרדה נערכו במועדים 24.12.17 - הארכת הפרדה למשך 30 יום; 25.1.18 - החלטת הפרדה למשך 30 יום; 26.2.18 - החלטת הפרדה למשך 30 יום; 28.3.18 - החלטת הפרדה למשך 30 יום;

7. אשר למניעת הביקורים, נטען כי אלה נשללו מכוח סמכותו של נציב בתי הסוהר, על פי סעיף 21 לפקנ"צ 04.42.00 **סדרי ביקורים אצל אסירים**, להורות על מניעת ביקורים לעצור, אם יש לו יסוד סביר לחשוד כי העצור עלול לנצל את הביקורים למטרות פגיעה בביטחון המדינה או הציבור. משך המניעה היא לתקופה של חודש ימים, והנציב מוסמך להאריכה מעת לעת לתקופות נוספות של עד חודש ימים, ובלבד ש-10 ימים לפני הארכת האיסור תימסר הודעה בכתב לעצור אודות החלטת הנציב ועל זכותו לעתור בעניין זה לבית המשפט. מניעת ביקורים לתקופה רצופה העולה על 90 ימים טעונה אישור השר לביטחון פנים.

שימועים והחלטות בעניין הארכת מניעת ביקורים אצל העצור למעט פגישה עם עורך דינו נערכו ע"י נציבת שב"ס במועדים 20.12.17 - למשך חודש; 10.1.18 - למשך חודש; 8.2.18 - למשך חודש;

החלטות השר לביטחון פנים בעניין מניעת ביקורים נתקבלו ביום 19.3.18 - למשך חודש, וביום 17.4.18 - למשך חודש.

8. אשר להגבלת שיחות הטלפון, נטען כי אלה נשללו מכוח סמכותו של מפקד המחוז על פי סעיף 6 לפקנ"צ 04.36.00 למנוע לחלוטין קשר טלפוני מאסיר לתקופה של עד חודש ימים, והוא מוסמך להאריך הגבלה זו לתקופה נוספת ובלבד שתקופת השלילה המצטברת לא תעלה על שישה חודשים. בהמשך רשאים סגן הנציב וראש אג"ם להמשיך ולשלול את הקשר הטלפוני לתקופה שלא תעלה במצטבר על שנה, ובמקרה של שלילת הקשר הטלפוני מעבר לשנה ימליצו על כך סגן הנציב וראש אג"ם בפני הנציב.

שימועים והחלטות מפקד המחוז בעניין הגבלת שיחות הטלפון לעותר למעט שיחות לעו"ד שיאשרו נערכו במועדים 19.12.17 - למשך 30 ימים; 7.1.18 למשך 30 ימים; 15.3.18 למשך 30 ימים; 15.4.18 למשך 30 ימים.

9. בכל הנוגע לתנאי החזקת העותר בתא קטן, נטען כי מדובר בתא סטנדרטי וכי קיים בו חלון. בנוגע לתא השירותים, צורפה התייחסות רב המחוז הרב גבריאל עזרא, ממנה עולה כי מעל מתקן האסלה מותקן וילון ועל כן אין מניעה מבחינה הלכתית להתפלל בתא.

דין והכרעה

גודל תא ההפרדה - שטח המחיה

בכל הנוגע לטענות העותר אודות גודל התא ותנאיו, בבג"צ 1892/14 **האגודה לזכויות האזרח בישראל ואח' נ' השר לביטחון פנים ואח'** נקבע על ידי כב' המשנה לנשיאה (בדימ'), השופט רובינשטיין, כי אף שכלל אין בית המשפט מתערב בקביעת סדרי עדיפויות והקצאת משאבים על ידי המדינה, הרי שעסקין בזכויות יסוד, ו"בליבת כבוד האדם ובהגשמתה של הזכות לקיום מינימלי בכבוד במובנה הבסיסי ביותר, ואין בשיקולי תקציב כדי להצדיק פגיעה באלה, המתמשכת לאורך עשרות שנים".

מבחינה אופרטיבית נקבע, כי "שטח המחיה המזערי לכל אסיר ועצור יועמד על 4 מ"ר ללא שירותים ומקלחת כמבוקש בעתירה (או 4.5 מ"ר, כולל שירותים ומקלחת)", וכי "המדינה תעשה את הנדרש לכך שתוך 9 חודשים, מיום מתן פסק הדין, יועמד שטח מחייתו של כל אסיר ועצור על 3 מ"ר לפחות, לא כולל שטח השירותים והמקלחת; תוך 18 חודשים החל מיום פסק הדין יועמד שטח מחייתו של כל אסיר ועצור על 4.5 מ"ר כולל שטח השירותים והמקלחת או 4 מ"ר בלעדיהם, לפחות".

10. ביקרתי בתאו של העותר עובר לדיון, ומצאתי כי אכן מדובר בתא קטן. מנתונים אשר הובאו בפני עולה כי גודלו של

תא ההפרדה הינו 6.55 מ"ר ללא מקלחת ושירותים ו - 7.995 כולל מקלחת ושירותים. משמע, גודלו של התא עומד בדרישות בג"צ 1892/14.

הארכת ההגבלות שהוטלו על העותר

11. העותר כאמור מצוי בתנאי הפרדה החל מיום 15.12.17, דהיינו כ-4.5 חודשים.

אעיר כבר עתה, כי הפנייתו של העותר להחלטת בעניין האסיר אסי אבוטבול אינה רלבנטית כלל לעניינו, בשים לב לתקופה הממושכת בה מצוי האחרון בהפרדה, להגבלות המשמעותיות בהן היה נתון כל אותה תקופה ולהשלכותיהן עליו. נכון הדבר גם ביחס לרע"ב 50/12 בעניין בר מוחא, בו נלקחה בחשבון תקופת ההפרדה הממושכת של 6 שנים בה היה נתון האסיר; בעניין עזרן הותרו לעותר ביקורים וטלפונים במגבלות שונות והדיון נסוב סביב מידתיות ההגבלות;

12. ומכאן לעניינו.

בהתאם להוראות סעיף 19 לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971, הארכת החזקת העותר בהפרדה מצויה בשלב זה בסמכות הרשות המנהלית. על ההחלטה להתבסס על חוות דעת הגורמים המקצועיים, לכל אחת מהתכליות המפורטות בסעיף 19 לפקודה, וזאת לאחר עריכת שימוע לאסיר, במסגרתו יתאפשר לו להשמיע את השגותיו בעל פה. לא צוין בפקודה - כטענת ב"כ העותר - כי על הרשות להציג לאסיר במעמד השימוע את הנימוקים להארכת ההפרדה.

מכל מקום, עיינתי במידע המודיעיני עליו מבוססת הארכת החזקת העותר בהפרדה. המידע מצביע על מסוכנות העותר ועל המשך פעילותו הפלילית, כמו גם על סכסוכים בעולם העברייני, כמוזכר בידיעות שמספרן 733, 723 הקשורה לידיעה 837, ידיעה 774 הקשורה לידיעה 777, 990, 456, דו"ח 142-0194-18 והידיעות המפורטות בו, ידיעות 692, 248, 700, 580, 635, 212, 997.

לאחר שעיינתי במסמכי הרשות ובמידע האמור, באתי לכלל מסקנה כי הארכת החזקת העותר בהפרדה נערכה על ידי הרשות כדין.

חזקה על הרשות כי תמשיך ותבחן מעת לעת את המידע בעניינו של העותר כמו גם את האפשרות להחזיקו בהפרדה זוגית.

13. בכל הנוגע לשלילת ביקורים ומניעת טלפונים רלבנטי המידע המוזכר בידיעות להלן - דו"ח 379, ידיעות 456, 0591733, 237, 427, 404, 416, 129, 989, דו"ח 995, דו"ח 381. מצאתי כי בשלב זה, בשים לב לאיכות הידיעות ולהיותן מהעת האחרונה, החלטת הרשות המנהלית להאריך את ההגבלות על העותר הינה סבירה ואף למעלה מכך.

לא מצאתי כי ניתן, בעת הזו, להטיל על העותר מגבלה מצומצמת יותר כבקשתו, בשים לב למסוכנות העולה מן המידע ולמידת מעורבותו הפלילית.

14. לאור האמור, העתירה נדחית.

ניתנה היום, י"ז אייר תשע"ח, 02 מאי 2018, בהעדר הצדדים.